

міністер до Петра і почав його розпитувати, як він видів його дім, як називають ся його родичі, куда до них їде ся і таке щирше; а Петро, видячи перет собою царського приятеля і повірника, відповідав на питання все точно. І що лиш Петро розповідав міністер все списував собі олівцем до книжочки; але чому він то робив, якось не викидало Петрови вишнувати ся, бо і що могло його те обходити? Він був вдоволен тим, що в розмові з міністром скорше час біжить і здає ся йому, що корабель швидше пливе по широкім морю.

Так уїхали вони киль і айцять миль морем, міністер видячи, що вже далеко від свого міста знаходить ся, просить Петра, щоб він вишнов з ним на поклад корабля.

— Придивім ся ближше тому широкому морю і дещо о нім поговорім! — каже.

Хоч Петро вже не раз видів безконечне море, а видів більше чим хто инший, але якось нечемно було би не послухати свого приятеля і царського повірника і негата дурити довго, встав з лавки і вишнов ходом вишнов з міністром на поклад. Посиріди ся оба о поруче на покладі і розмовляли то про се то про те...

— Диви-но ся, товаришу, — каже вкінці міністер до Петра — яка то золота риба обседе у воді в гирві! А то, як живю, такої риби не бачив!

Петро і сам цікавий таку рибу не бачив, переконув ся через поруче до води...

— Деж ти, товаришу, її видив? — питає міністер.

Міністер, довго не надумуєшсь, хопив Петра за руки і непустив через поруче в море, а сам борсьенько вернув до середини корабля і сів на лавку, мов нічого і не стало ся! Так Петро зістав планети по морю, а корабель з міністром поплив далше.

Петро видів близький кінець життя, але уміючи дуже добре пливати, пересував ся по поверхні моря як водний пташок. Та добре, доки вистарчить сили; а що буде, коли ось пабіє? Зимна вода возьме його в свої обійми і він знайде смерть в глибинах безкрайого моря! Так думав він, але не стратив притомности, лиш зійє мисли до Бога...

— Господе Боже! — молив ся він. — Так часто вибавив Ти мене із біди і горя, помилуй мене й иній! Дай Боже Отче, яку хоч маленьку поміч і своєю силою безконечною спаси мене від нинішного нещастя!

І коротенька молитва Петра понесла ся до небес до трону Всевишнього Господа і Господь милосерний, Отець найлучший, вислухав його молитву!